

Zofia Woźnicka, Jerzy Gula

Stawy, pow. Jędrzejów

Informator Archeologiczny : badania 8, 201-202

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wykopie odkryto:

Jama 4 - resztki obiektu produkcyjnego, wyraźnie zarysowała się na głębokości 0,5 m od powierzchni w formie owalu o wymiarach 2,8 x 1,0 m. W przekroju pionowym nieckowata zalegała do głębokości około 0,7 m od powierzchni. W jej ciemno-brunatnym, miejscami prawie czarnym wypełnisku znaleziono fragmenty przepalonych belek, mocno skorodowane przedmioty żelazne, ceramikę i polepę. Jama ta połączona była rowkiem szerokości około 0,3 m z odległym od niej o 2,5 m paleniskiem prawdopodobnie kuźniczym. W sąsiedztwie paleniska znaleziono bryły żużlu żelaznego.

W odległości około 4,0 m od paleniska uchwyciono fragment wschodniej granicy bruku kamiennego. Bruk ten wystąpił już na głębokości 0,2 - 0,3 m od powierzchni. Zbudowany był z średnich i dużych kamieni ściśle obok siebie ułożonych. Odstonięto 10 m² jego powierzchni nie uchwyciwszy granic. W warstwie humusu zalegającej nad brukiem znaleziono dużą ilość materiału ceramicznego wczesno- i średniowiecznego. Ze względu na konieczność zakończenia badań bruk zabezpieczono i pozostawiono do przebadania w następnym sezonie.

Wyniki tegorocznych badań nie wniosły zmian w datowaniu stanowiska na XII-XIV wiek.

STARY ZAMEK, pow. Wrocław
Stanowisko 2 i 2a

patrz
neolit

STAWY, pow. Jędrzejów

Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej

Badania prowadzili mgr Zofia Woźnicka i mgr Jerzy Gula. Finansował WKZ w Kielcach. Szósty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Kontynuowano wykopy z lat ubiegłych oraz założono wykop we wnętrzu grodziska. Ogółem badaniami objęto 200 m² powierzchni.

Wykop po osi północ-południe pozwolił na uchwycenie przekroju przez fosę środkową /II/ i stwierdzenie, że była ona podobnie jak fosa wewnętrzna /III/ dwufazowa.

Wykop po osi zachód-wschód doprowadzony do krawędzi wzgórza i doliny obecnego koryta Nidy pozwolił uchwycić dwa stosunkowo wąskie i płytkie rowy wykute w marglowej skałce stanowiącej w tym miejscu całość.

Prawdopodobnie rowy te należy wiązać z fosami I i II związanymi się silnie od strony rzeki.

Wykop w centrum grodu pozwolił na uchwycenie jedynie dość grubej warstwy destrukcji /łącznie z obecną ziemią orną miąższość jej wynosiła około 40 cm/ oraz trzy jamy zalegające pod warstwą próchnicy, których przeznaczenia nie udało się ustalić.

W świetle dotychczasowych badań można przypuszczać, że we wnętrzu grodu nie było żadnej stałej zabudowy, lub też nieliczne budynki naziemne, których ślady zostały zniszczone przez orkę.

Z zabytków ruchomych poza dość nieliczną ceramiką uzyskano jedynie dwa przęśliki, osetkę i fragment bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego.

STOBNICA-Trzymorgi, pow. Piotrków Tryb. patrz
Stanowisko 2 okres lateński

STRACHOW, pow. Wrocław Zakład Archeologii Nadodrza
Stanowisko 1 Instytutu Historii Kultury
Materialnej PAN
we Wrocławiu .

Badania prowadził zespół pod kierownictwem dr Jerzego Łodowskiego /konsultanci: prof. dr hab. Lech Leciejewicz i dr hab. Bogusław Gediga/. Finansował IHKM PAN. Drugi sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /IX-X w./ . Ślady osadnictwa neolitycznego. Badania grodziska zostały zakończone.

Prace koncentrowały się we wnętrzu grodziska i na wschodniej części rozsypiska wału. Przebadano obszar 200 m².

Podsumowując wyniki badań grodziska można je ująć następująco:

1/ W rozległej kilkusethektarowej dolinie rzeki Czarna Woda istniało naturalne wzniesienie o rozmiarach 80 x 100 m, wywyższone w stosunku do okolicznego terenu maksymalnie do 2 m. Znajduje się ono w odległości około 400 m na wschód od obecnego koryta wspomnianej rzeki.

2/ Wzniesienie zostało zajęte przez osadnictwo w młodszej epoce kamienia przez ludność kultury pucharów lejkowatych. Świadczy o tym odkryty dotychczas jeden obiekt tej kultury oraz kilkadziesiąt ułamków naczyń w warst-